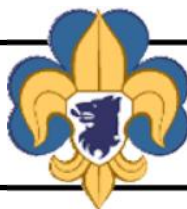

TÁBOROVÝ SPECIÁL

XXI. RO NÍK

2017

OBSAH

Drnovka 2017 pohledem oddílu skautů.....	3
Tábor skautek.....	4
Tábor – vlčata.....	5
Tábor – světlušky	7
Putovní tábor Itálie	8
1. den (pátek 11.8.).....	8
2. den (sobota 12.8.).....	9
3. den (neděle 13.8.).....	10
4. den (pondělí 14.8.) - Benátky.....	11
5. den (úterý 15.8.) - Sottomarina	13
6. den (středa 16. 8.) - historická Chioggia	13
7. den (čtvrtek 17. 8.) - Lago di Garda.....	14
8. den (pátek 18. 8.) - Serrada.....	15

DRNOVKA 2017 POHLEDEM ODDÍLU SKAUTŮ

Po roční pauze, kdy jsme si tradiční letní tábor zpestřili výměnou tábořiště – ukázali, jak se to dělá jinde (a méně komfortně), že i jinde je krásně (Horažďovicko) a je spoustu dalších aktivit, které obvykle neděláme, ale jsou nesmírně super a fakt nás baví (splouvání řeky) - jsme se tento rok navrátili na naši starou dobrou Drnovku.

Pro početnou skupinku 18 skautů – což jsme mimochodem asi pokořili rekord za dobu mého působení u oddílu – byl jako vždy připraven různorodý program kombinující všechny prvky skautského programu. Etapová hra měla pro letošek historicko-edukativní nádech. Skauti se společně se skautkami přenesli o několik desítek let zpět do období, kdy byl na našem území ustanoven Protektorát Čechy a Morava, a společně prožili operaci Anthropoid od počátečního výcviku výsadců přes samotný výsadek a operování v srdci tehdejší Třetí říše až po historicky autentický konec celé operace.

Etapová hra samozřejmě nebyla vše, co jsme si na Drnovce užili. Jak je již dobrým zvykem, vyzkoušeli jsme si zahrát softbal na pravém softbalovém hřišti, uspořádali cyklovýpravu, uvařili nad otevřeným ohněm speciality dle vlastního výběru, nebo v exkluzivní premiéře zhlédli film Skauti bez lilie. A

nebyla by to Drnovka bez oblíbené závěrečné diskotéky nebo koupání a hrátek ve vodě v nedalekém Pteníně. Vyhledávané pak byly i doplňkové aktivity. Skauti se s vervou vrhali do plnění stezek všech stupňů obtížnosti. Výzvou jim pak byly především náročné zkoušky, které mohli podstoupit po splnění jednotlivých stupňů. Plnily se i odborky. Závěrečný táborový oheň byl pak pro mnohé ze skautů mimořádný a nezapomenutelný – měli možnost zde složit svůj skautský slib.

Suma sumárum tábor se nám opět líbil a užili jsme si ho naplno. Kluci vytvořili dobrou a početnou partu a atmosféra byla po celou dobu velmi přátelská. Závěr tábora byl tak opět trochu smutný a nostalgický, nicméně již tou dobou jsme měli možnost se těšit na opětovné shledání a zahájení nového skautského roku, plni sil po prázdninovém odpočinku. Někteří se navíc těšili na druhý letošní tábor – putování po severní Itálii. O tom, co vše jsme zažili na našem zahraničním dobrodružství, se ovšem dočtete jinde. Táboru zdar!

ČÁRA

TÁBOR SKAUTEK

Blížil se konec školního roku, a to znamenalo jediné, že se přiblížil i náš tábor na Drnovce. Po loňském roce, když jsme byly na výměnném táboře v Horažďovicích, jsme se na naši zlatou Drnovku moc těšily. Když jsme v sobotu přijely, tábor byl už skoro celý postavený díky rodičům. Rodiče dětí nám s táborem moc pomohli. Druhý den ráno hned po příjezdu zbývajících skautek jsme začaly vyrábět želvičky z kamínků- na tajné místo. Potom mohla začít etapová hra s názvem Operace Anthropoid. Skauti a skautky se rozdělili na skupiny Silver A, Silver B, Zinc , Out distance, Bioscop, Steel. Večer k nám přestoupily čtyři nové světlušky a byly jsme všechny. Kromě plnění etapových her, jsme hrály softbal, koupaly se v Pteníně, podnikly jsme také cyklistickou výpravu, kterou vedla Miky a rovněž

celodenní výpravu na hrad Lacembok, kterou jsme zakončily koupáním v Pteníně. Čtrnáct dní uteklo jako voda a byl tu konec tábora. Poslední

noc jsme se musely rozloučit s Luckou, která přestupovala do roverů. Potom nám chyběla udělat jen jedna věc, a to si pořádně zatančit na Diskošce. Den poté jsme se všichni se slzami v očích rozjely k domovům, ale neloučily jsme se na dlouho, protože nás v srpnu čekal desetidenní Putovní tábor Itálie ☺, na který jsme se moc těšily.

Ťapka

TÁBOR - VLČATA

A je to tady. Po takřka dvouleté odmlce jsme konečně zase na Drnovce. Tam, kde to už dobře známe a zároveň tam, kde nás to nikdy neomrzí. První červencovou neděli tak najede na tábor osmnáct vlčat. Ubytujeme je všechny do spodní části táborového kruhu a může začít program. Samozřejmostí je etapová hra, která tentokrát přenesla děti (rozuměj světlušky a vlčata) do kouzelnických Bradavic. Již před táborem

obdržely dopis od ředitele školy (Brumbál asi se jmenoval - nevím. Patřím již do generace Harry Potterem neposkvrněné), že se mají dostavit se zavazadlem. Mohly si přibalit sovu nebo jinou havěť. Na začátku se rozdělily do jednotlivých kolejí (Zmijozel, Havraspár, Nebelvír a ještě dvě další), obarvily si pláštíky dle barvy koleje a čáry a kouzla mohla začít. Malí kouzelníci si vyráběli kouzelnické hůlky a čepice, hráli Famfrpál, učili se

pěstovat bylinky, vařili lektvary, ochutnávali žížaly a další a další činnosti, které se odehrávaly v Bradavicích. Mimo kouzelnických záležitostí jsme se věnovali i běžným tábornickým činnostem. Na programu tak bylo koupání v Pteníně i v Drnovce, táborové ohně, hlídky, bobříky a odborky a další. Ke skautům od nás odešla čtyři vlčata. Řízek, Petís, Lepidlo a Gumídek. Zanedlouho je uvidíme už s hnědým šátkem. Zároveň si několik nováčků splnilo slib a naše řady doplnili další zájemci v září. Na konci tábora nesmí chybět diskotéka a samozřejmě smutné balení a loučení.

Ale co, další rok se zas na Drnovce sejdem.

Prach

TÁBOR - SVĚTLUŠKY

Léto se plynule přehouplo do sychravého podzimu, času vzpomínání a hodnocení prázdninových akcí. Začínám se v mysli vracet na náš skautský tábor... Když se řekne Drnovka, vybavím si nabitý program, skvělou etapovou hru, lovení bobříků, skautské výzvy, ale hlavně kamarádství a legrace. Ani letos tomu nebylo jinak. Vůdci oddílů usilovně přemýšleli, jaké zvolit téma táborové hry, až začátek tábora skoro ťukal na dveře. Nakonec jsme se shodli, že pozveme táborníky do Bradavic. S otevřenou náručí je přivítali kantoři z Bradavic – Brumbál (Štěpán), p. Hoochová (Kostík), p. McGonagallová (Sůša). Světlušky a vlčata vpluli do života bradavických učňů po vzoru Harryho Pottera. Zpočátku rozpačitě, někteří vykuleně, ale během pár hodin byli v „Drňobradavicích“ jako doma. Na nudu nebyl čas. Pobyt na táboře byl rozdělen do několika etap. Děti si v jednotlivých etapách vyzkoušely své dovednosti, zručnost, teoretické znalosti, které posléze prakticky využívaly v terénu.

Všichni se těšili na zajímavé besedy. Letos nám přišli vyprávět o své práci myslivci. Jako každý rok nechyběl Roverský den plný soutěží a legrace.

O zábavu bylo postaráno ve večerních, ba i nočních hodinách. Po zpívánkách s kytarou u táboráku jsme vyrazili do lesů v Bukové na noční lov bobříka odvahy. Cesta vyznačená rozsvícenými pochodněmi ožila štěbetáním vystrašených světlušek a vlčat. Někteří si hlasitým zpěvem dodávali odvahy. V cíli stvrдили účast podpisem a odcházeli šťastní, že překonali strach. Pomyslnou odměnou byla následující etapa v podobě Pohádkového lesa. Závěrem nutno podotknout, že se letos vydařilo i počasí, nebyla nouze o koupačku, vodní hry a tousty ve Pteníně.

Kostík

PUTOVNÍ TÁBOR ITÁLIE

1. den (pátek 11.8.)

Ranní dolomity nás uvítali studeným a deštivým počasím, dokonce i sníh byl po ránu vidět okolo silnice. Do našeho kempu Palafevara jsme dorazili poněkud opožděně až v 10:00, neboť náš vysoký autobus musel kvůli nízkému

tunelu zvolit okliku o cca 50 km delší. Rychle jsme postavili stany, poobědvali a vyrazili na túru směr dinosauří stopy otisknuté ve skále u hory vedle kempu. Výstup to byl náročný (o to horší byl ještě sestup), ale odměnou nám bylo nádherné panoráma okolních vrcholků. Samotné stopy=zvláštní otvory ve skále už nás tolik nenadchli. Den se s námi bohužel rozloučil tak jak začal, a to zimou a vydatným deštěm.

Koza

2. den (sobota 12.8.)

Po usínání v mokru (pršelo nám do stanu) a po krušné deštivé noci jsme se probudily do celkem slunečného rána. Po ranní hygieně jsme se posilnily chlebem s chutnou perlou :-)) a s marmeládou. V 10 hodin jsme vyrazily na výšlap směr krásné malé ledovcové jezírko Lago di Coldai. Prvních 300 výškových metrů jsme naše nohy ušetřili jízdou lanovkou. Stálo nás to jenom pár éček a náročné přemlouvání našeho vedoucího tábora Čáry. Po výjezdu na nás čekal krásný výhled na okolí a následovalo hodinové focení jak výhledu, tak i nových profilovek

na fejsko. Asi tak po hodině jsme se konečně rozešli k našemu cíli. Čekalo nás cca 400 výškových metrů během 2 kilometrů, což už pro nás po včerejšku byla hračka. Ale asi každých 250 metrů jsme si udělali odpočívací přestávku, která fakt bodla! Všichni zdraví, jsme dorazili do Refugio (italsky něco jako

kiosek nebo restaurace) Sonino al Coldai – 2 100 metrů výškových. Někdo se občerstvil v přečpané hospůdce - já si dala horkou čokoládu. Po příchodu k jezeru nám došla slova. Čekala nás krása horského jezera a výhled na ostatní

hory. Sešli jsme k jezeru, odpočinuli si a vyrazili na cestu zpět. Cesta dolů byla více strastiplná než cesta nahoru :). Okolo 4. hodiny odpolední jsme se vrátili do campu a vstřebávali zážitky z celého dne.

Miki a Bory

3. den (neděle 13.8.)

Dnešní den začal příjemným probuzením od Čáry, Laka nám udělala snídani a zahřáli jsme se čajem. Po úspěšném sbalení stanů jsme vyjeli směr Benátky. Dvě hodiny cesty za námi a my stavíme u Jaderského moře, kde jsme se koupali téměř celý zbytek dne, což bylo absolutně úžasné. Následně jsme pokračovali ještě hodinu autobusem do Benátek. Tam jsme vyložili kufry a zamířili směr skautská klubovna v bývalé vojenské pevnosti, jejíž vzhled byl

nejen pro děti překvapením. Nakonec jsme se všichni ubytovali. Někdo se uvelebil na posteli ze starých kasáren a někdo si ustlal na zemi. Povečeřeli jsme gulášovou polévkou a makarony se sýrem. Tento den byl plný slunce a pěkných i těch horších překvapení, ale rozhodně stál za to.

Kotě a Kapr

4. den (pondělí 14.8.) - Benátky

Dnešní den začal budíčkem někdy okolo sedmé. Poté následovalo rychlé mytí a téměř ihned byla výborná snídaně složená ze sladkého čaje a chleba s rybičkovou pomazánkou. Na balení jsme neměli příliš mnoho času, ale stačilo to. Než jsme se nadáli, tak už jsme vyráželi, ale chvílku jsme se zdrželi, protože někdo vyraboval Rajčeti auto. Po chvílce jsme už ale vyráželi přeplněnou tramvají na skvělý výlet do Benátek. Dorazili jsme k místu, kde bylo plno autobusů. Poté nás Čára rozdělil do skupin a dal nám papír s mapou a úkoly, kterých bylo celkem 40. Když jsme si měli volit vedoucí, dostali jsme Čáru. Vyrázili jsme. Nikdo nečekal, že bude takové horko, takže asi dva litry

vypité vody se změnili v dva litry vypocené vody. Dopoledne ještě nebylo takové horko, protože tam byl stín. Odpoledne se to však zhoršovalo. Také počet turistů se s přibývajícimi hodinami zvyšoval až na tolik, že už okolo čtvrté se nedalo téměř pohybovat. Ani teplota, ani počet turistů nám však nezkazili pěkný výlet. Obdivovali jsme gondoly, památky a navštívili jsme univerzitu, basiliku svatého Marka, Canal Grande, kostel, kostel a další kostel... Nejlepší byl pohled z mostu na kanál či do města. Ovšem často jsme bloudili, ale vždycky jsme narazili na správnou cestu. Byla to pěkná ukázka krásné italské architektury. Ovšem zaskočil nás přístup některých obchodníků, kteří nás neváhali obtěžovat a nedali nám vůbec pokoj, když jste nechtěli koupit některý z jejich drahých a zbytečných výrobků. A všude bylo plno žebráků. Zvládli jsme 17 ze 40 úkolů, což máme nejvíce ze všech skupin (skautky nakupovaly a druhá skupina skautů- to nevím co dělali). Úkoly byly různé, např. vyfotit se s krabem, napsat 5 jmen umělců, kteří zdobili kostel atd. Plni zážitků jsme dorazili na ubytovnu a mně už nezbývalo nic jiného, než padnout do postele a psát tento článek.

Majdam a Kuna

5. den (úterý 15.8.) - Sottomarina

Ráno jsme se probudili poštipaní od komárů a po vydatné snídani jsme vyrazili k moři. Po slabší hodině cesty jsme byli konečně na pláži. Celý den jsme plavali, sbírali mořské živočichy a opalovali se. Chvilí jsme hráli volejbal,

když v tom na nás promluvila místní údržbářka na půl slovensky na půl česky, jestli nechceme pokropit písek na hřišti. Rádi jsme jí v tom pomohli a zapředli rozhovor. Zjistili jsme, že pochází z Podkarpatské Rusi a že umí pět jazyků, to jest slovenštinu, ruštinu, italštinu, angličtinu a ukrajinštinu.

6. den (středa 16. 8.) - historická Chioggia

Dnes jsme vyrazili stejně jako včera poštipaní na to samé místo, ovšem s úplně jiným záměrem. Chtěli jsme prozkoumat město Chioggia. Toto město je podobné Benátkám tím, že je postaveno také na vodě, ovšem zde jezdí auta. Trochu jsme se prošli a poobědvali na zdejším náměstí. Pak jsme ještě stihli opožděnou siestu na stejné pláži jako včera a jelo se zpět. Tento den byl náročný zejména pro vedoucí. Opravdu to nedá málo práce chránit mladé skautky a skauty před všudypřítomnými sebevražednými řidiči skútrů a díky úporné snaze všech vedoucích zůstali ztráty na nule.

7. den (čtvrtek 17. 8.) - Lago di Garda

Ráno jsme byli probuzeni milým budíčkem od Borůvky. Samozřejmě nechybělo několik štípanců od italských komárů. K snídani jsme si moc pochutnali na lupínkách s mlékem. Pak už jen stačilo si sbalit a mohli jsme vyrazit na cestu. Naše cesta směřovala k známému jezeru Lago di Garda. Za dvě hodinky jsme se ocitli nad jezerem a kochali jsme se jeho krásou. Pak jen stačilo autobus zaparkovat na parkoviště ve městě Sirmione a mohli jsme vyrazit k jezeru. Ocitli jsme se na rozcestí, kde jsme se rozdělili na dvě skupinky. Naše skupina skautů a skautek vyrazila směrem na horu na vykopávky. Za dvacet minut jsme se koupali v krásně průzračné vodě jezera Lago di Garda. K obědu nám naše skvělé kuchařky připravili výbornou bagetu. Skvělé koupání nám znepríjemňovaly klzké kameny, přes které vedl jediný

vchod do vody. Za necelé tři hodinky jsme se zvedali z pláže a směřovali k autobusu, který nás zavezl do překrásných italských Alp, kde jsme se ubytovali v nádherné skautské chatce. My skautky jsme se ubytovaly v chatce s trojitými palandami a skauti si museli opět postavit stany kousek od chatky, kde jsme spali my. Po chvilce ubytování se začalo stmívat a večere začala vonět až do našeho pokoje. První chod byla výborná polévka s těstovinami a druhý chod byl guláš s chlebem. Večeří jsme ukončili krásný den strávený u vody

Kačka a Kozlík

8. den (pátek 18. 8.) - Serrada

Probudil jsem se do krásného jasného a chladného rána, v oroseném spacáku jsem zůstal až do snídaně. Podával se chleba se šunkou, který nádherně zahnal hlad po noci strávené pod širým nebem.

Kolem desáté jsme se odebrali na výpravu. Nejdříve jsme sešli do vesnice kousek z kopce, pak už ovšem následovalo jen stoupání. Zprvu se zdálo že, to bude jen nudná cesta skrz sjezdovky a lesy. Po třech minutách cesty jsme dorazili na skalní ostroh, kde dříve stávala budova, patrně pevnost. Výhled byl odsud nádherný, stejně jako ze zbytku cesty na vrchol. Odsud jsme pokračovali po hraně skalní stěny asi půl kilometru, pak se neustále střídal les s vyhlídkou. Po necelém kilometru jsme dorazili do lesa, kde se cesta vtěsnila do úzké soutěsky, která pokračovala různou formou až na náhorní plošinu v podobě louky. Tu se trasa přes malé údolí rozdělila na další nudnou pěšinu a cestu vedoucí tunelem, kde byly vytesány průzory, skýtající neuvěřitelné panorama. Na vrcholu (Dosso delle Sommo) proběhla menší siesta.

Odpočati jsme se vydali menší oklikou zpět do vesnice, kde jsme doplnili zásoby v místním obchodě. S najednou těžšími batohy jsme se vydali do kempu. K večeri byla hrachová polévka a párek s kaší.

Kulich

Zdrojem byl blog <http://taboritalie2017.blogspot.cz/>. Kromě pátého a šestého dne jsou texty původní v autorském znění.

Kulich

Protlak – časopis st ediska P íchovice

Vychází 4x ro n , vydává st edisko P íchovice

šéfredaktor: Josef Volf – Koza, **editor:** Jan Soukup – Johny,
redak ní rada: Sk ítek (skautky), Raj e (RR), Kiki (sv tlušky), ára (skauti), Laka (oldskauti), Prach (vl ata)

kontakt: Josef Volf, P íchovice 315, P eštice 33401, volf.jo@gmail.com

vyšlo: 28.10.2017 **neprodejn é** <http://prichovice-skaut.cz/>